

آنچه جای تامل و تعجب دارد این است که چرا جماعتی که پرچم هویتی آن‌ها □□ □□□□ □□ است ناگهان خواستار مداخله خارجی ایران در افغانستان شده‌اند؟

در یادداشت روزنامه کیهان آمد؛

جماعت همیشه سایه‌نشین و هوچی علیه دفاع از امنیت ملی ناگهان «جنگ‌سالار» شده‌اند و می‌گویند چرا ایران به جنگ با طالبان نمی‌رود اما نه داوطلب می‌شوند برای جنگیدن و نه درباره دورنمای درگیری کذایی و راه افتادن جنگ شیعه و سنی که مطلوب آمریکاست توضیح می‌دهند.

به گزارش اسپادانا خبر، روزنامه کیهان در یادداشتی در واکنش به تحولات اخیر در افغانستان و حمایت برخی از مردم ایران از احمد مسعود و جبهه مقاومت پنجشیرنویسته است:

فضاسازی‌های این روزهای بعضی اصلاح‌طلبان به اعتبار تناقض‌ها و تصمیمات بسیار غیراصولی و عجیب آن‌ها در گذشته محلی از اعراب ندارد و تجربه نشان داده است نباید با طناب این گروه کشور را به قعر چاه فرستاد بلکه بهترین راه همانا عقلانیت انقلابی است که در مواضع مسئولان عالی نظام از جمله رهبر معظم انقلاب و همچنین آیت‌الله رئیسی، رئیس‌جمهور مطرح شد.

در ادامه این یادداشت آمده است:

رویکرد ایران درباره افغانستان، روشن و حکیمانه است؛ مخالفت با دخالت بیگانگان و حمایت از تشکیل دولت ملی بر اساس رای همه اقوام و مذاهب و محترم شمردن همه حقوق همه در این کشور. جمهوری اسلامی ایران در عراق هم از همین رویکرد حمایت کرد و اشغالگران را در بن‌بست گذاشت. وقتی هم که جنگ نیابتی تروریست‌ها راه افتاد، ایران مستقیماً درگیر نشد بلکه عمده کمک‌های کشورمان، مستشاری و در جهت بسیج ظرفیت‌های دفاع مردمی بود. ایران همین کار را در لبنان و سوریه و فلسطین هم انجام داده است البته افغانستان از لحاظ ترکیب جمعیتی و قومی و مذهبی، تفاوت‌های مهمی با عراق و حتی سوریه دارد. به هر حال آنچه در این میان جای تامل و تعجب دارد این است که چرا جماعتی که پرچم هویتی آن‌ها «نه غزه، نه لبنان» بوده و هست ناگهان خواستار مداخله خارجی ایران در افغانستان شده‌اند؟ البته این نکته هم در جای خود مهم است که این جماعت اندک اما پرسروصدا سعی دارند با فضاسازی و هیاهو خود را نماینده افکار عمومی جا زده و مثل همیشه نوعی دوگانگی را رقم بزنند.

برچسب‌ها: [خاورمیانه](#) [1]

[جنگ](#) [2]

[حسین شریعتمداری](#) [3]